

ת"פ 13680/08/16 - מדינת ישראל נגד עידן טביבי - עניינו הסתיים, שלומי טביבי - עניינו הסתיים, יעד בן גיאט, אריאל שמעון כהן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13680-08-16 מדינת ישראל נ' טביבי ואח'

לפני כבוד השופט ירון גת

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אלברט זמנסקי

נגד

הנאשמים 1. עידן טביבי - עניינו הסתיים

2. שלומי טביבי - עניינו הסתיים

3. יעד בן גיאט

4. אריאל שמעון כהן

נאשמים 3-4 ע"י ב"כ עו"ד קרינה אבל
ממשרד סוחמי

גזר דין בעניין נאשמים 3-4

גזר דין - נאשם 3, יעד בן גיאט

1. הנאשם הורשע ביום 25.5.17, בהתאם להודאתו, בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון חלקי, בעבירה של איומים, על פי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), ובעבירה תקיפה וחבלה ממשית, עבירה לפי סעיף 380 לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בעת הרלוונטית לכתב האישום התגלע סכסוך בין המתלון, מר י ב, לבין אמם של נאשמים 1-2.

לאחר שביום 28.2.16 איימו הנאשמים 1-2 על המתלון, ביום 29.2.16, בשעות הערב, בבת ים, התקשרו הנאשמים 1 ו-3 ממכשיר הטלפון של הנאשם 1 למכשיר הטלפון של חברתו של המתלון ואיימו בפגיעה שלא כדין בגופו של המתלון. במסגרת האיומים אמר הנאשם 3 לחברתו של המתלון: "**הוא מת הוא מת זהו**" ו"**זה שהוא קילל את אלה אני אשבור לו רגליים וידיים**".

מאוחר יותר באותו היום, בשעות הערב, הזמינו המתלון וחברתו משטרה והשוטר שהגיע ביקש מהשניים לגשת לתחנת המשטרה להגיש תלונה. חברת המתלון נסעה עם השוטר בניידת לתחנת המשטרה ואילו המתלון נסע ברכבו ונטל עמו אלה מעץ. באותן נסיבות, ברחוב קק"ל בבת ים, הבחין המתלון בנאשמים 1, 3 ו-4 על קטנועים וביקש מהם לעצור. המתלון יצא מרכבו כשהוא אוחז באלה ושמע שמישהו אומר "תוציא סכין". המתלון התקרב לקטנוע עליו רכב נאשם 1, כאשר אז ירדו מהקטנוע הנוסף נאשמים 3 ו-4 ובין כל הנוכחים

התפתח ויכוח. באותן נסיבות תקפו נאשמים 1, 3 ו-4 את המתלון והיכו אותו בראשו ובגופו.

במהלך האירוע נחבל נאשם 1 ונגרמו לו חבלות.

כתוצאה מהתקיפה האמורה נגרמו למתלון חתך בראש, ושריטות בצווארו, בגבו, בידיו וברגליו, שהן חבלות של ממש, והוא נזקק לטיפול רפואי.

3. כאמור, בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, הכולל טווח ענישה, לפיו הנאשם 3 יודה בכתב האישום המתוקן ויורשע על פי הודעתו. כמו כן, הוסכם כי המאשימה תגביל את עתירתה העונשית לעונש של עד 2 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, ככל שהנאשם יימצא מתאים, וההגנה תהיה רשאית לטעון לעונש באופן חופשי, ותוכל אף לבקש את ביטול הרשעתו של הנאשם 3. עוד הוסכם על פסיקת פיצוי מוסכם למתלון בסך של 2,000 ₪, אשר יופקד בקופת בית המשפט טרם הטיעונים לעונש. אין חולק כי סכום זה אכן הופקד טרם הטיעונים לעונש. בנוסף הוסכם על השתת מאסר מותנה לפי שיקול דעת בית המשפט.

4. במסגרת הטיעונים לעונש הגישה המאשימה מסמכים המתעדים את חבלותיו של המתלון (ת/1).

כמו כן, לטיעונים לעונש התייצב המתלון, מר י ב, אשר ביקש למסור את דבריו לבית המשפט טרם גזירת הדין. המתלון סיפר אודות החבלות שנגרמו לו כתוצאה מהאירוע, אודות השפעת האירוע על חייו ואודות תחושותיו הקשות בעקבות האירוע. המתלון אף נחקר על ידי בא כוח הנאשם אודות חבלותיו ואף אודות האירוע.

אציין כבר עתה, כי בשים לב לכך שהנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, אשר מפרט באופן ממצה וסגור את השתלשלות האירוע וכן את החבלות שנגרמו למתלון, ולכך שלא נשמעו ראיות בתיק והמתלון מסר את דבריו רק במסגרת הטיעונים לעונש - הנתונים עליהם הסתמכתי במסגרת גזירת הדין, ביחס לנסיבות האירוע ולטיב החבלות שנגרמו למתלון, נשאבים אך ורק מכתב האישום המתוקן והמוסכם, ולא מכל מקור אחר. לפיכך, ההתייחסות לדברי המתלון תהיה אך ורק בתוך "גבולות הגזרה" של כתב האישום המתוקן, בנוסף להתרשמות הכללית מהשפעת האירוע על חיי המתלון ומתחושותיו הקשות בעקבות האירוע.

5. הנאשם 3 נעדר הרשעות קודמות.

6. טרם הטיעונים לעונש, ובהסכמת הצדדים, הנאשם 3 הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן ולקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם כבן 27, עובד כיום בעבודות מזדמנות, ומעת לעת עובד גם כמציל, לאחר שלמד בקורס מצילים לפני כעשר שנים.

בהתייחס לעבירה הנאשם מסר כי הרגיש הזדהות מלאה עם תחושות הכעס של חברו, וזאת על רקע הפגיעה האפשרית באמם של חבריו, הנאשמים 1-2, אשר ביקש להגן עליה. הנאשם שלל תכנון של ההתנהגות האלימה וטען כי פעל מתוך רצון להגן. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מודע שפעל ללא מחשבה, ללא תכנון וללא שיקול דעת. עם זאת, הנאשם שלל צורך בהתערבות מקצועית.

שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם היא נמוכה, וכי במידה ותישנה

ההתנהגות חומרת ההתנהגות והתוצאות צפויות להיות נמוכות גם הן. כמו כן, העריך שירות המבחן כי סיכויי שיקומו של הנאשם טובים.

בסיכומי של התסקיר, שירות המבחן המליץ שלא להרשיע את הנאשם 3, וזאת נוכח הסיכון הנמוך להישנות העבירות, המוטיבציה לשיקום, לקיחת האחריות, והאתגרים האישיים מולם ניצב הנאשם, לרבות תכונותיו להשתלב בעבודה בעיריית תל אביב. בנוסף, הומלץ על הטלת של"ץ בהיקף של 300 שעות.

מחוות דעת הממונה על עבודות השירות עולה כי הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות ונמצא לו מקום השמה.

7. טענות הצדדים:

טענות המאשימה:

בא כוח המאשימה טען כי הערכים המוגנים שנפגעו הם שמירה על גופו של אדם ושמירה על שלווה נפשו.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות ציין בא כוח המאשימה כי הנזק שנגרם למתלונן, כעולה מכתב האישום המתוקן ומת¹ הוא ממשי, והמתלונן אף נזקק לטיפול רפואי. המתלונן העיד אודות השפעות התקיפה על חייו ועל תחושותיו הקשות. האירוע הוא חמור מאחר ומדובר בתקיפה של שלושה אנשים במקביל, אשר תקפו את המתלונן בראשו ובגופו. אין לזקוף לחובת המתלונן כי יצא עם אלה, לאחר שהבחין במאזן הכוחות. המתלונן לא התקיף עם האלה. הנאשם יכול היה לחדול מביצוע המעשים אך הוא לא עשה כן. בנוסף, הנאשם 3 אף איים על המתלונן כי יפגע בו ואיום זה מומש.

לפיכך, סבורה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם נע בין 2 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

לאור הסדר הטיעון המאשימה עותרת למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, לצד מאסר על תנאי ופיצוי מוסכם.

המאשימה מתנגדת לביטול הרשעתו של הנאשם 3 באשר הוא אינו עומד בקריטריונים שנקבעו בפסיקה. הנאשם לא הציג כל מסמך המלמד על נזק קונקרטי שעתיד להיגרם לו. כמו כן, הנאשם שלל צורך בהתערבות שיקומית.

טענות ההגנה:

בא כוח הנאשם ביקש להתייחס לנסיבות האירוע כפי שהן עולות מכתב האישום המתוקן והמוסכם, ולא לחרוג מכך.

בא כוח הנאשם הדגיש את תרומתו של המתלונן לאירוע, וציין כי הוא יכול היה למנוע את התרחשותו. בא כוח

הנאשם ציין כי לאחר שהמתלון ובת זוגו הזמינו משטרה הגיעה ניידת והשוטר ביקש מהם לגשת לתחנת המשטרה. המתלון, במקום לנסוע בניידת כפי שעשתה בת זוגו, בחר לנסוע לתחנה ברכבו שלו, וזאת תוך שהוא נוטל עמו אלה מעץ. כמו כן, המתלון הוא שעצר את רכבו לאחר שהבחין בנאשמים, שעה שיכול היה להמשיך ולנסוע לתחנת המשטרה. זאת ועוד, המתלון ירד מרכבו כשהאלה בידו והתקרב אל הנאשם. הנאשמים 3 ו-4 התקרבו אל המתלון רק לאחר שהבחינו בו מתקרב אל הנאשם 1. לבסוף מצוין בא כוח הנאשם, כי בתום האירוע גם לנאשם 1 היו חבלות.

בא כוח הנאשם ציין כי לאור תיקון כתב האישום לא ניתן לטעון כי הנאשמים תקפו את המתלון בצוותא, שכן הוסכם שכל אחד תקף בנפרד.

עוד ציין בא כוח הנאשם כי אין חולק שהנאשם 1 הוא המעורב הדומיננטי והרוח החיה בפרשה ועל כן עונשו של הנאשם 3 חייב להיות קל מהעונש שהושג בהסכמה על הנאשם 1, 2 חודשי עבודות שירות.

בא כוח הנאשם הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, וביקש להדגיש את העובדה שחרף נסיבות חיים קשות הנאשם 3 הצליח להימנע מאורח חיים עברייני. עוד הפנה בא כוח הנאשם לרמת הסיכון הנמוכה להישנות העבירות, ללקיחת האחריות המלאה, ולמוטיבציה לשיקום. כן הפנה לכך שהנאשם עובד כיום בחברת בזק וטען כי הרשעתו בפלילים תוביל לפיטוריו מעבודתו. לאור כל זאת עתר בא כוח הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן לבטל את הרשעתו של הנאשם 3 ולהשית עליו 300 שעות של"ץ.

הנאשם, בדברו האחרון, אמר כי הוא מצטער על מה שקרה וציין כי הוא אינו אלים ומנסה להיות חיים נורמטיביים.

8. דין והכרעה:

הבקשה לביטול ההרשעה:

בא כוח הנאשם ביקש שאורה על ביטול הרשעתו.

המאשימה התנגדה לבקשה זו.

כידוע, בהתאם לחוק ולפסיקה, הכלל הוא כי יש להרשיע נאשם שבית המשפט קבע שביצע את מעשה העבירה המיוחס לו בכתב האישום.

הימנעות מהרשעה או ביטולה הם החריג לכלל.

בבוא בית המשפט לשקול האם ישנה הצדקה לחרוג מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים על בית המשפט לבחון, בעיקרו של דבר ועל פי הלכת כתב (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**), את התקיימותם של שני תנאים מצטברים.

התנאי הראשון הוא כי סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לחרוג מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים,

וזאת מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

התנאי השני הוא, כי על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

על הלכה זו חזר כבוד השופט שוהם ברע"פ 7109/14 **סייג נ' מדינת ישראל** (ניתן 20.11.14), וציין כי גם אם מדובר באדם עם אישיות בלתי בשלה בתחילת חייו הבוגרים, כל עוד לא הוצגו ראיות בדבר פגיעה קונקרטי וחמורה בשיקום הנאשם, אין לחרוג מהכלל ולהימנע מהרשעה.

בהקשר זה יוער, כי לידי ככל שמדרג העבירה ונסיבותיה חמורים יותר, כך גם על היקף הראיות הנדרשות כדי לבסס את הטענה לפגיעה חמורה בשיקום להיות משמעותי יותר.

הנאשם הורשע בעבירת איומים ובעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. מדובר בעבירות חמורות, הפוגעות בערכים חברתיים חשובים.

נסיבות ביצוע העבירה מצויות במדרג בינוני. מחד גיסא, לחומרה יש לשקול את שילוב האיומים הקשים עם התקיפה בפועל שמימשה את האיומים, את העובדה שאף אם התקיפה לא בוצעה בצוותא הרי שהיא בוצעה על ידי מספר אנשים במקביל, את העובדה שהמתלונן הותקף בראשו ובגופו, את החבלות שנגרמו למתלונן כתוצאה מהאירוע, ואת ההשפעה של חבלות אלו על חייו ועל תפקודו של המתלונן עד היום. מאידך גיסא, לקולה יש לשקול את העובדה שהנאשם לא היה הגורם הדומיננטי בפרשה, את תיקון כתב האישום באופן בו הנאשם לא הורשע בתקיפה בצוותא, ואת תרומתו היחסית של המתלונן לאירוע, אשר נסע ברכבו עם אלה, עצר את רכבו לאחר שהבחין בנאשמים ויצא מרכבו והתקרב לכיוון הנאשם 1, כשרק אז התקרבו אליו הנאשמים 3 ו-4 ותקפו אותו.

לפיכך, אני סבור כי סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים בדוחק לחרוג מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים, וזאת בשים לב לכלל שיקולי הענישה. עם זאת, סבורני כי נוכח טיב העבירה ונסיבותיה והנסיבות לחומרה, על ההגנה להציג ראיות ברורות ומשכנעות המלמדות באופן חד משמעי על פגיעה חמורה וקונקרטי בשיקום על מנת שההרשעה תבטל.

הנאשם הוא צעיר ללא עבר פלילי, זו מעידתו היחידה בפלילים, הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי ונראה כי אין לו דפוסי התנהגות אלימים והסיכון שישבו לבצע עבירות נמוך. הנאשם קיבל אחריות מלאה לביצוע העבירה.

עם זאת, בשים לב **להלכת כתב ולהלכת סייג**, אני סבור כי הנאשם לא הביא ראיות במידה מספקת להוכחת פגיעה קונקרטי וחמורה בעיסוקו בעתיד ולכך שכפועל יוצא יפגע שיקומו ויפגע הליך השתלבותו בחברה. לטענת בא כוח הנאשם עובד כיום בחברת בזק והרשעתו בפלילים תוביל לפיטוריו מעבודתו. הטענה כי הנאשם יפוטל מעבודתו באם תיוותר הרשעתו נטענה ללא כל ביסוס במסמכים. ההגנה לא הציגה מכתב מהמעסיק או כל מסמך אחר אשר ממנו ניתן ללמוד בבירור כי הרשעתו של הנאשם תוביל בהכרח לפיטוריו מעבודתו. זאת ועוד, גם לתוכניות הנאשם להשתלב בעתיד בעבודה בעריית תל-אביב, כעולה מתסקיר שירות המבחן, ולטענה כי תכניות אלו לא תוכלנה להתממש באם תיוותר הרשעתו, לא הוצג כל ביסוס ממשי במסמכים, והדברים נותרו בגדר כוונה ערטילאית ביחס לעתיד (וראו בהקשר זה את: רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל**) (ניתן ביום 1.1.13)). לפיכך, הנאשם לא הציג ראיות המבססות פגיעה קונקרטי וחמורה בעיסוקו בעתיד באם תיוותר

הרשעתו על כנה. בנוסף, הנאשם שלל צורך בהתערבות שיקומית.

לפיכך אני סבור כי הנאשם אינו עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה המצדיקים חריגה מהכלל בדבר הרשעה.

על כן, אני מחליט לדחות את בקשת הנאשם ולהותיר את הרשעתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן.

מתחם העונש ההולם:

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

אציין כי מהנסיבות המתוארות בכתב האישום המתוקן עולה כי חרף ההרשעה בשתי עבירות שבוצעו בזמנים שונים, הרי שבשים לב לטיב המעשים ולמהלכם, לגורמים המעורבים וללוחות הזמנים, הרי שמדובר באירוע אחד. למעשה, איש מהצדדים לא טען אחרת.

בהקשר לעבירת האיומים הערך החברתי המוגן הוא שמירה על שלווה נפשו של האדם ושלומו. מידת הפגיעה בערך החברתי במקרה דנן היא בינונית, נוכח חומרת האיומים שהשמיע הנאשם 3.

בהקשר לעבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש הערך החברתי המוגן הוא שמירה על שלמות גופו של אדם ובריאותו. מידת הפגיעה בערך החברתי במקרה דנן היא בינונית, וזאת נוכח נסיבות ביצוע התקיפה ונוכח החבלות שנגרמו.

מדיניות הענישה בעבירות כגון דא היא תוצר של הצורך החברתי העליון להילחם בתופעה הפסולה של שימוש באיומים ובאלימות ככלי ליישוב סכסוכים.

בחנית מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים, החל מתקופת מאסר קצרה, אשר יכול שתרוצה בעבודות שירות, וכלה במאסר בפועל ממש בן מספר חודשים, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.10.12) נדחה ערעור הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ונדון ל-11 חודשי מאסר בפועל.

ב. בע"פ (מח' ב"ש) 11563-08-12 **אוקראינצנקו נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.2.13), נדחה ערעורה של נאשמת, אשר הורשעה בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר הכתה את המתלוננת באגרופ בפניה, ולאחר שנפלה, המשיכה להכותה. על הנאשמת, שלא היה לחובתה עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר, אשר רוצו בדרך עבודות שירות.

ג. בת"פ (שלום פ"ת) 48414-09-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (ניתן ביום 5.1.14) הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר היכה את המתלוננת בפניה, וכן גרם לסימן כחול בידה. כמו כן, הורשע הנאשם בעבירת איומים. הנאשם נדון ל-5 חודשי מאסר בפועל.

בקביעת המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לחומרה ולקולה.

לחומרה שקלתי את שילוב האיומים הקשים עם התקיפה בפועל שמימשה את האיומים, את העובדה שאף אם התקיפה לא בוצעה בצוותא הרי שהיא בוצעה על ידי מספר אנשים במקביל, את העובדה שהמתלון הותקף בראשו ובגופו כך שעלול היה להיגרם לו נזק חמור, את החבלות שנגרמו למתלון כתוצאה מהאירוע, שהצריכו אף טיפול רפואי, כעולה מכתב האישום המתוקן ומהתמונות **1/ת**, ואת ההשפעה של חבלות אלו על חייו ועל תחושותיו של המתלון עד היום.

לקולה שקלתי את העובדה שהנאשם לא היה הגורם הדומיננטי בפרשה, את תיקון כתב האישום באופן בו הנאשם לא הורשע בתקיפה בצוותא, ואת תרומתו היחסית של המתלון לאירוע, אשר נסע ברכבו עם אלת עץ, עצר את רכבו לאחר הבחין בנאשמים ויצא מרכבו והתקרב לכיוון הנאשם **1**, כשרק אז התקרבו אליו הנאשמים **3 ו-4** ותקפו אותו.

לאור כלל האמור לעיל סבורני כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן הוא בין חודש מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר בפועל ממש.

במקרה דנן לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולה. בשים לב לטיב העבירה ולתוצאותיה, ולכך שהנאשם שלל צורך בהתערבות מקצועית - אין הצדקה במקרה דנן לסטות ממתחם הענישה לקולה משיקולי שיקום.

קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם:

בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

במסגרת זו שקלתי את עברו הנקי של הנאשם, שחרף נסיבות חיים קשות הצליח להימנע מאורח חיים עברייני.

כמו כן, שקלתי את הודייתו באשמה, הכרוכה בנטילת אחריות ובחסכון בזמן שיפוטי.

עוד שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כעולה מתסקיר שירות המבחן, ואת התרשמות שירות המבחן מהמוטיבציה של הנאשם לשיקום ומרמת הסיכון הנמוכה להישנות העבירות.

עוד שקלתי את פגיעת ההרשעה והעונש בנאשם, בשים לב לגילו ולעיסוקו.

נתון נוסף שנלקח בחשבון הוא נכונות הנאשם לפצות את המתלון בסך מוסכם של 2,000 ₪, אשר הופקד טרם הטיעונים לעונש בקופת בית המשפט.

בנוסף, שקלתי את העונש שנגזר בהסכמה על הנאשם **1**, אשר אין חולק כי הוא הגורם הדומיננטי והרוח החיה באירוע. על הנאשם **1** נגזר עונש הכולל, בין היתר, **2** חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ויש לקחת עונש זה בחשבון בעת גזירת עונשו של הנאשם **3**, בהתאם לחלקיהם היחסיים באירוע.

עוד אציין, כי מצאתי לגזור על נאשמים **3 ו-4** עונש בעל רכיב מאסר דומה, וזאת מאחר שאני סבור כי משמעותה העונשית של העובדה שהנאשם **3** הורשע גם בעבירת איומים בעוד הנאשם **4** לא הורשע בעבירה זו נשקלת כנגד משמעותה העונשית של העובדה שלנאשם **3** עבר נקי לחלוטין ותסקיר שירות המבחן בעניינו היה חיובי ביותר והעריך את הסיכון להישנות העבירות מצדו ברמה נמוכה בעוד שלנאשם **4** הרשעה קודמת ותסקיר שירות המבחן בעניינו היה פחות חיובי והעריך את הסיכון להישנות עבירות מצדו ברמה בינונית. על כן, אני סבור

עמוד 7

כי יש לגזור על הנאשמים 3 ו-4 עונש בעל רכיב מאסר דומה, כאשר די באבחנה שערכו הצדדים בין נאשמים אלו ביחס לרכיב הפיצוי, על מנת לבטא במידה מספקת את ההבדל בין מעשיהם.

לאור המקבץ האמור, ולאחר שנתתי דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך 30 ימים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 13.9.17. עבודות השירות תבוצענה במקום עליו המליץ הממונה, ובתנאים שהומלצו, והן תחלנה ביום 30.10.17. הנאשם יתייצב במועד זה עד השעה 8:30 בפני הממונה, והכל בהתאם למפורט בחוות דעת הממונה.
- ב. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או פשע או עבירת איומים.
- ג. פיצוי על סך 2,000 ש"ח למתלון, מר י ב, ע"ת 3, אשר הופקד כבר בקופת בית המשפט המאשימה תמציא למזכירות בית המשפט את פרטי חשבון המתלון בתוך 30 ימים מהיום.

המזכירות וההגנה ישלחו העתק מפסק הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

גזר דין - נאשם 4, אריאל כהן

1. הנאשם הורשע ביום 25.5.17, בהתאם להודאתו, בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון חלקי, בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בעת הרלוונטית לכתב האישום התגלע סכסוך בין המתלון, מר י ב, לבין אמם של נאשמים 1-2.

לאחר שביום 28.2.16 איימו הנאשמים 1-2 על המתלון, ולאחר שביום 29.2.16 איימו הנאשמים 1 ו-3 על המתלון, הזמינו המתלון וחברתו ביום 29.2.16 משטרה והשוטר שהגיע ביקש מהשניים לגשת לתחנת המשטרה ולהגיש תלונה. חברת המתלון נסעה עם השוטר בניידת לתחנת המשטרה ואילו המתלון נסע ברכבו ונטל עמו אלה מעץ. באותן נסיבות, ברחוב קק"ל בבת ים, הבחין המתלון בנאשמים 1, 3 ו-4 על קטנועים וביקש מהם לעצור. המתלון יצא מרכבו כשהוא אוזח באלה ושמע שמישהו אומר "תוציא סכין". המתלון התקרב לקטנוע עליו רכב נאשם 1, כאשר אז ירדו מהקטנוע הנוסף נאשמים 3 ו-4 ובין כל הנוכחים התפתח ויכוח. באותן נסיבות תקפו נאשמים 1, 3 ו-4 את המתלון והיכו אותו בראשו ובגופו.

במהלך האירוע נחבל נאשם 1 ונגרמו לו חבלות.

כתוצאה מהתקיפה האמורה נגרמו למתלונן חתך בראש, ושריטות בצווארו, בגבו, בידיו וברגליו, שהן חבלות של ממש, והוא נזקק לטיפול רפואי.

3. כאמור, בין הצדדים נקשר הסדר טיעון, הכולל טווחי ענישה, לפיו הנאשם 4 יודה בכתב האישום המתוקן ויורשע על פי הודעתו. כמו כן, הוסכם כי המאשימה תגביל את עתירתה העונשית לעונש של עד 2 חודשי מאסר בפועל שיכול ויורצו בעבודות שירות, ככל שהנאשם ימצא מתאים, וההגנה תהיה רשאית לטעון לעונש באופן חופשי, ותוכל אף לבקש את ביטול הרשעתו של הנאשם 4. עוד הוסכם על פסיקת פיצוי מוסכם למתלונן בסך של 1,000 ₪, אשר יופקד בקופת בית המשפט טרם הטיעונים לעונש. אין חולק כי סכום זה אכן הופקד טרם הטיעונים לעונש. בנוסף הוסכם על השתת מאסר מותנה לפי שיקול דעת בית המשפט.

4. במסגרת הטיעונים לעונש הגישה המאשימה מסמכים המתעדים את חבלותיו של המתלונן (ת/1).

כמו כן, לטיעונים לעונש התייצב המתלונן, מר י ב, אשר ביקש למסור את דבריו לבית המשפט טרם גזירת הדין. המתלונן סיפר אודות החבלות שנגרמו לו כתוצאה מהאירוע, אודות השפעת האירוע על חייו ואודות תחושותיו הקשות בעקבות האירוע. המתלונן אף נחקר על ידי בא כוח הנאשם אודות חבלותיו ואף אודות האירוע.

אציין כבר עתה, כי בשים לב לכך שהנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, אשר מפרט באופן ממצה וסגור את השתלשלות האירוע וכן את החבלות שנגרמו למתלונן, ולכך שלא נשמעו ראיות בתיק והמתלונן מסר את דבריו רק במסגרת הטיעונים לעונש - הנתונים עליהם הסתמכתי במסגרת גזירת הדין, ביחס לנסיבות האירוע ולטיב החבלות שנגרמו למתלונן, נשאבים אך ורק מכתב האישום המתוקן והמוסכם, ולא מכל מקור אחר. לפיכך, ההתייחסות לדברי המתלונן תהיה אך ורק בתוך "גבולות הגזרה" של כתב האישום המתוקן, בנוסף להתרשמות הכללית מהשפעת האירוע על חיי המתלונן ומתחושותיו הקשות בעקבות האירוע.

5. המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם 4 - ת/2.

לנאשם 4 הרשעה קודמת אחת, מיום 31.10.2013, בעבירות שונות לפי חוק זכויות יוצרים ופקודת סימני מסחר. הנאשם נדון למאסר על תנאי, קנס והתחייבות להימנע מעבירה.

6. טרם הטיעונים לעונש, ובהסכמת הצדדים, הנאשם 4 הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן ולקבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות.

מתסקירי שירות המבחן עולה כי הנאשם כבן 27, עובד בעבודות מזדמנות וכיום עובד כאב בית.

בהתייחס לעבירה הנאשם הכחיש בפני שירות המבחן את ביצוע העבירה המצוינת בכתב האישום המתוקן, שלל התנהגות אלימה מצדו, התייחס בצמצום לקונפליקט שהתגלע בין חבריו למתלונן, והדגיש שלא היה מעורב בו כלל. התרשמות שירות המבחן היא כי הנאשם צמצם מהתנהלותו האלימה ונטה להשליך מצבו על גורמים חיצוניים כמו גם על המתלונן, וכן התקשה להביע אמפתיה כלפיו. יוער כי בדיון בו נשמעו הטיעונים לעונש הסבתי את תשומת ליבו של בא כוח הנאשם לדברים האמורים בתסקיר שירות המבחן, ובא כוח הנאשם שוחח עם הנאשם והבהיר לאחר מכן כי הנאשם עומד על הודייתו בכתב האישום המתוקן באופן מלא, והנאשם אישר

זאת.

בהמשך התסקיר מציין שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם היא בינונית וכך גם חומרתה הצפויה של ההתנהגות האלימה צפויה להיות בינונית.

הנאשם שלל בעייתיות כלשהי במצבו ושלל כל רצון לסיוע טיפולי.

שירות המבחן נמנע מהמלצה לביטול הרשעתו של הנאשם וזאת מאחר שהנאשם לא הציג מסמכים בדבר פגיעה אפשרית באורח חייו כתוצאה מההרשעה.

שירות המבחן התקשה להעריך את מסוגלותו של הנאשם לעמוד בצו של"ץ בהיקף גבוה של שעות, ועל כן המליץ על עונש של"ץ בהיקף של 250 שעות.

מחוות דעת הממונה על עבודות השירות עולה כי הנאשם נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות ונמצא לו מקום השמה.

7. טענות הצדדים:

טענות המאשימה:

בא כוח המאשימה טען כי הערך המוגן שנפגע ממעשי הנאשם הם שמירה על גופו של אדם.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות ציין בא כוח המאשימה כי הנזק שנגרם למתלון, כעולה מכתב האישום המתוקן ומת/1 הוא ממשי, והמתלון אף נזקק לטיפול רפואי. המתלון העיד אודות השפעות התקיפה על חייו ועל תחושותיו הקשות. האירוע הוא חמור מאחר ומדובר בתקיפה של שלושה אנשים במקביל, אשר תקפו את המתלון בראשו ובגופו. אין לזקוף לחובת המתלון כי יצא עם אלה, לאחר שהבחין במאזן הכוחות. המתלון לא התקיף עם האלה. הנאשם יכול היה לחדול מביצוע המעשים אך הוא לא עשה כן.

לפיכך, סבורה המאשימה, כי מתחם העונש ההולם נע בין 2 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה ציינה את הרשעתו הקודמת של הנאשם.

כמו כן, ציינה את התסקיר השלילי ביחס לנאשם, ממנו עולה כי הנאשם אינו לוקח אחריות אמיתית, מלאה וכנה על מעשיו.

לאור הסדר הטיעון המאשימה עותרת למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם, לצד מאסר על תנאי ופיצוי מוסכם.

המאשימה מתנגדת לביטול הרשעתו של הנאשם 4 באשר הוא אינו עומד בקריטריונים וגם שירות המבחן לא

המליץ לבטל את ההרשעה, ולמעשה גם ההגנה חזרה בה מבקשתה לביטול ההרשעה.

טענות ההגנה:

בא כוח הנאשם ביקש להתייחס לנסיבות האירוע כפי שהן עולות מכתב האישום המתוקן והמוסכם, ולא לחרוג מכך.

בא כוח הנאשם הדגיש את תרומתו של המתלונן לאירוע, וציין כי הוא יכול היה למנוע את התרחשותו. בא כוח הנאשם ציין כי לאחר שהמתלונן ובת זוגו הזמינו משטרה הגיעה ניידת והשוטר ביקש מהם לגשת לתחנת המשטרה. המתלונן, במקום לנסוע בניידת כפי שעשתה בת זוגו, בחר לנסוע לתחנה ברכבו שלו, וזאת תוך שהוא נוטל עמו אלה מעץ. כמו כן, המתלונן הוא שעצר את רכבו לאחר שהבחין בנאשמים, שעה שיכול היה להמשיך ולנסוע לתחנת המשטרה. זאת ועוד, המתלונן ירד מרכבו כשהאלה בידו והתקרב אל הנאשם. הנאשמים 3 ו-4 התקרבו אל המתלונן רק לאחר שהבחינו בו מתקרב את הנאשם 1. לבסוף מציין בא כוח הנאשם, כי בתום האירוע גם לנאשם 1 היו חבלות.

בא כוח הנאשם ציין כי לאור תיקון כתב האישום לא ניתן לטעון כי הנאשמים תקפו את המתלונן בצוותא, שכן הוסכם שכל אחד תקף בנפרד.

עוד ציין בא כוח הנאשם כי אין חולק שהנאשם 1 הוא המעורב הדומיננטי והרוח החיה בפרשה ועל כן עונשו של הנאשם 4 חייב להיות קל מהעונש שהושת בהסכמה על הנאשם 1, 2 חודשי עבודות שירות. בנוסף, הנאשם 4 לא הורשע בעבירת איומים, בניגוד ליתר הנאשמים, ועל כן חלקו הוא הקטן ביותר מבין הנאשמים 1, 3 ו-4.

באשר לעניין ההרשעה - בא כוח הנאשם 4 חזר בו מבקשתו לבטל את הרשעת הנאשם 4, נוכח העולה תסקיר שירות המבחן ונוכח עברו הקודם.

הנאשם הצטרף בדברו האחרון לדברי הנאשם 3 בדברו האחרון.

8. דין והכרעה:

ראשית, כאמור לעיל, יצוין כי הנאשם 4 חזר בו מבקשתו לבטל את הרשעתו.

מתחם העונש ההולם:

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע, בטרם קביעת העונש המתאים, מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה ותוך התחשבות במידת הפגיעה בערך החברתי, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

בהקשר לעבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש הערך החברתי המוגן הוא שמירה על שלמות גופו של אדם ובריאותו. מידת הפגיעה בערך החברתי במקרה דנן היא בינונית, וזאת נוכח נסיבות ביצוע התקיפה ונוכח

החבלות שנגרמו.

מדיניות הענישה בעבירות כגון דא היא תוצר של הצורך החברתי העליון להילחם בתופעה הפסולה של שימוש באלימות ככלי ליישוב סכסוכים.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים, החל ממאסר מותנה ושל"ץ וכלה במאסר בפועל ממש בן מספר חודשים, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.10.12) נדחה ערעור הנאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונדון ל-11 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

ב. בע"פ (מח' ב"ש) 11563-08-12 **אוקראינצנקו נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.2.13), נדחה ערעורה של נאשמת, אשר הורשעה בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, כאשר הכתה את המתלוננת באגרופ בפניה, ולאחר שנפלה, המשיכה להכותה. על הנאשמת, שלא היה לחובתה עבר פלילי, הוטלו 4 חודשי מאסר ונקבע כי הם ירוצו בדרך של עבודות שירות.

ג. בת"פ (רשל"צ) 56595-01-13 **מדינת ישראל נ' אמיר אהרון** (ניתן ביום 24.2.2014) הורשע הנאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שבמהלך ויכוח אחז בצלחת והיכה בראשו של המתלונן. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלונן חתך ודימום. בית המשפט הטיל על הנאשם, שנעדר עבר פלילי, 5 חודשי מאסר על תנאי, קנס כספי, פיצוי למתלונן ושל"ץ.

בקביעת המתחם לקחתי בחשבון את **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, לחומרה ולקולה.

לחומרה שקלתי את העובדה שאף אם התקיפה לא בוצעה בצוותא הרי שהיא בוצעה על ידי מספר אנשים במקביל, את העובדה שהמתלונן הותקף בראשו ובגופו כך שעלול היה להיגרם לו נזק חמור, את החבלות שנגרמו בפועל למתלונן כתוצאה מהאירוע, שהצריכו אף טיפול רפואי, כעולה מכתב האישום המתוקן ומהתמונות **1/ת**, ואת ההשפעה של חבלות אלו על חייו ועל תחושותיו של המתלונן עד היום.

לקולה שקלתי את העובדה שהנאשם לא היה הגורם הדומיננטי בפרשה ולא לקח חלק באיומים המקדימים, את תיקון כתב האישום באופן בו הנאשם לא הורשע בתקיפה בצוותא, ואת תרומתו היחסית של המתלונן לאירוע, אשר נסע ברכבו עם אלת עץ, עצר את רכבו לאחר הבחין בנאשמים ויצא מרכבו והתקרב לכיוון הנאשם 1, כשרק אז התקרבו אליו הנאשמים 3 ו-4 ותקפו אותו.

לאור כלל האמור לעיל סבורני כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן הוא בין מאסר מותנה ושל"ץ לבין 7 חודשי מאסר בפועל.

במקרה דנן לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולה.

בשים לב לטיב העבירה ולתוצאותיה, לנטילת האחריות המוגבלת מצד הנאשם, ולכך שהנאשם שלל רצון בסיוע טיפולי - ברי כי אין הצדקה במקרה דנן לסטות ממתחם הענישה לקולה משיקולי שיקום.

קביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם:

בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב **בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה.**

במסגרת זו שקלתי את עברו של הנאשם, אשר מחד גיסא אינו נקי לחלוטין וכולל הרשעה קודמת, אך מאידך גיסא הוא אינו מכביד ואינו כולל כל הרשעה רלוונטית לעניינו.

כמו כן, שקלתי את הודייתו באשמה, הכרוכה בנטילת אחריות ובחסכון בזמן שיפוטי. עם זאת, נוכח העולה מתסקיר שירות המבחן, סבורני כי נטילת האחריות מצד הנאשם היא מוגבלת ולא מלאה.

לחומרה שקלתי את התרשמות שירות המבחן מרמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם.

לקולה שקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כעולה מתסקיר שירות המבחן, ואת פגיעת ההרשעה והעונש בנאשם, בשים לב לגילו.

נתון נוסף שנלקח בחשבון הוא נכונות הנאשם לפצות את המתלון בסך מוסכם של 1,000 ₪, אשר הופקד טרם הטיעונים לעונש בקופת בית המשפט.

בנוסף, שקלתי את העונש שנגזר בהסכמה על הנאשמים 1 ו-2, ואת העובדה שאין חולק כי הנאשם 1 היה הגורם הדומיננטי והרוח החיה באירוע. יש לקחת את העונשים שנגזרו על יתר הנאשמים בחשבון בעת גזירת עונשו של הנאשם 4, בהתאם לחלקיהם היחסיים באירוע, ובשים לב לכך שהנאשם 4 לא הורשע בעבירת איומים.

עוד אציין, כי מצאתי לגזור על נאשמים 3 ו-4 עונש בעל רכיב מאסר דומה, וזאת מאחר שאני סבור כי משמעותה העונשית של העובדה שהנאשם 3 הורשע גם בעבירת איומים בעוד הנאשם 4 לא הורשע בעבירה זו נשקלת כנגד משמעותה העונשית של העובדה שלנאשם 3 עבר נקי לחלוטין ותסקיר שירות המבחן בעניינו היה חיובי והעריך את הסיכון להישנות העבירות מצדו ברמה נמוכה בעוד שלנאשם 4 הרשעה קודמת ותסקיר שירות המבחן בעניינו היה פחות חיובי, הצביע על נטילת אחריות מוגבלת ביותר והעריך את הסיכון להישנות עבירות מצדו ברמה בינונית. על כן, אני סבור כי יש לגזור על הנאשמים 3 ו-4 עונש בעל רכיב מאסר דומה, כאשר די באבחנה שערכו הצדדים בין נאשמים אלו ביחס לרכיב הפיצוי, על מנת לבטא במידה מספקת את ההבדל בין מעשיהם.

לאור המקבץ האמור, ולאחר שנתתי דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, החלטתי לגזור על הנאשם 4 את העונשים הבאים:

ד. מאסר למשך 30 ימים, אשר ירוצה בדרך של **עבודות שירות**, בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 12.9.17. עבודות השירות תבוצענה במקום עליו המליץ הממונה, ובתנאים שהומלצו, והן תחלנה ביום 22.11.17. הנאשם יתייצב במועד זה עד השעה 8:30 בפני הממונה, והכל בהתאם למפורט בחוות דעת הממונה.

ה. 3 חודשי **מאסר על תנאי** למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או פשע.

ו. **פיצוי** על סך 1,000 ש"ח למתלון, מר י ב, ע"ת 3, אשר הופקד כבר בקופת בית המשפט המאשימה תמציא למזכירות בית המשפט את פרטי חשבון המתלון בתוך 30 ימים מהיום.

המזכירות וההגנה ישלחו העתק מפסק הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתן צו כללי למוצגים. המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' חשוון תשע"ח, 29 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.